

یکصد ساله

چهارم
www.ketab.ir
تخمین‌های سید محمد علی گل‌آبادی

سید محمد علی گل‌آبادی زاده

سرشناسنامه: گلابزاده، سید محمد علی، ۱۳۲۵
 عنوان و نام پدیدآور: یکصد مقاله (به بهانه پنجاهمین سال خدمت فرهنگی) سید محمدعلی گلابزاده
 مشخصات نشر: کرمان: مرکز کرمان شناسی: بنیاد ایران شناسی، ۱۴۰۰
 مشخصات ظاهری: ۵۳۲ص.
 شابک: ۵-۲۶-۱۱-۷۰۶۲۲-۹۷۸
 وضعیت فهرست نویسی: فیپا
 موضوع: مقاله های فارسی -- قرن ۱۴
 موضوع: Persian essay—20th century
 رده بندی کنگره: PIR ۸۳۵۸
 رده بندی دیویی: ۸۴۴/۶۲
 شماره کتابشناسی ملی: ۸۴۳۲۱۸۲
 اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیپا

بنیاد ایران شناسی

انتشارات

عنوان کتاب: یکصد مقاله (به بهانه پنجاهمین سال خدمت فرهنگی)

نویسنده: سید محمد علی گلابزاده

مدیر مسئول: سید محمد علی گلابزاده

دستیار و ساماندهی: مریم شمس الدینی

صفحه آرایی: پیمان نادرنژاد

طرح روی جلد: مهسا مهربان پناه

حروف چینی: مریم شمس الدینی - لیلاکهرگزی

ناشر: مرکز کرمان شناسی با همکاری بنیاد ایران شناسی و انتشارات ولی

نوبت چاپ: جلد اول - ۱۴۰۰

شابک: ۵-۲۶-۱۱-۷۰۶۲۲-۹۷۸

شماره انتشار: سیصدویست و یک (۳۲۱)

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۱۲۰۰۰۰ تومان

چاپ: احسان

صحافی: معصومیه

حق چاپ برای ناشر و مؤلف محفوظ است

آدرس: کرمان - خیابان ابن سینا - مرکز کرمان شناسی ۴-۲۲۲۶۹۵۸۱-۳۴

| فهرست مقالات |

- ۱- نویسنده‌گی عرق کردن روح است ۱۳
- ۲- باغ سنگی - نماد داد علیه بیدار ۱۹
- ۳- بوق کارخانه خورشید کرمان و بوی کارخانه ریسباف اصفهان ۲۶
- ۴- تاریخچه خانه شهر «بنائی که می‌ماند» ۳۱
- ۵- به ما محتکران هم سری بزنید! ۳۸
- ۶- شیر یکپا ۴۱
- ۷- قیام دوباره شالبان کرمان ۴۸
- ۸- سلطان محمد معمار یزدی، معمار تقوا و هنر- گنج گنجعلیخان ۵۳
- ۹- یک میدان و هفت کتابفروشی و هفت میدان و هیچ ۶۹
- ۱۰- «مانوتل مکرون» بچه مله خودمون!! ۷۳
- ۱۱- بزرگا، سپاس ۷۵
- ۱۲- شیر بی دست و پا ۸۰
- ۱۳- پیام بانی باغ شاهزاده به ترامپ ۸۳
- ۱۴- تاریخ بی خردی و نفرین ابدی ۸۵
- ۱۵- جشن سده ۸۹
- ۱۶- جوان سپید گیسو! ۹۶
- ۱۷- حاج اکبر صنعتی و «یارانه‌ها»! ۱۰۶
- ۱۸- حجتی کرمانی نادره‌ای از دیار دارالامان ۱۰۹
- ۱۹- حساب به دینار، بخشش به خروار ۱۱۲
- ۲۰- پیوند فلسفه و عرفان در شعر خواجه ۱۱۷
- ۲۱- یک اربعین زهجرت آن نازنین گذشت ۱۳۵
- ۲۲- دیلمون کرمان کجاست ۱۴۱
- ۲۳- سخت جانی فرهنگی و فرداهای روشن ۱۵۹
- ۲۴- شهر بابک سرزمین فیروزه فام ۱۶۴
- ۲۵- غربت ناموران پزشکی کرمان ۱۷۴

- ۱۷۸ - ۲۶- کرمان خاستگاه نخستین مسجد ایران
- ۱۸۵ - ۲۷- کرمان، دیاری به رنگ آسمان
- ۱۹۰ - ۲۸- مشیرالممالک یزد و «فرماندهان کرمان»
- ۱۹۹ - ۲۹- «مظفر» پیروز میدی یا شور بخت روزگار
- ۲۰۳ - ۳۰- اهریمنان حیوان کُش
- ۲۰۵ - ۳۱- وضع نشر و کتاب و کتابخوانی «بهتر است»
- ۲۰۹ - ۳۲- آیت الله کرمانی، چهره نامدار جهاد و اجتهاد
- ۲۲۰ - ۳۳- تفاوت دردهای دیروز و امروز
- ۲۲۳ - ۳۴- جیرفت، فرودین فرازمند
- ۲۳۰ - ۳۵- مرگ تو نه مرگ، زندگانی است
- ۲۳۵ - ۳۶- پایان تلخ نبرد دو «استاد»
- ۲۳۷ - ۳۷- نماد دارالعباد
- ۲۴۰ - ۳۸- ترامپ سرمایه دار و خاک کف بابا
- ۲۴۴ - ۳۹- «اشک نیاز» ی که فرو ریخت
- ۲۴۸ - ۴۰- زرنده و کوهبنان، خاستگاه دانشوران
- ۲۵۳ - ۴۱- مردی که از تاریخ رفت، تا به تاریخ به پیوند
- ۲۵۹ - ۴۲- شور دف
- ۲۶۵ - ۴۳- مجد و کالت کرمان
- ۲۶۸ - ۴۴- کهن شهر میبد در گذار گذشته
- ۲۷۱ - ۴۵- کرمان در قاب باشکوه ترین بدرقه تاریخ
- ۲۷۴ - ۴۶- سردار، اسطوره میهن دوستی
- ۲۷۷ - ۴۷- تنش زائی و تنش زدائی به روایت تاریخ کرمان
- ۲۸۱ - ۴۸- کرونا پیام آور خداوندی!
- ۲۸۶ - ۴۹- بیا تا قدر یکدیگر بدانیم
- ۲۸۹ - ۵۰- سپید جامگان جبهه سلامت
- ۲۹۲ - ۵۱- نوروز کرونائی و پیشینه شبه کرونا در ایران

- ۲۹۵ -۵۲- مرگ در آغوش طلا
- ۲۹۸ -۵۳- کرمان و ورزش چوگان
- ۳۰۳ -۵۴- آقای ترامپ «تلنگ» را فراوش مکن
- ۳۰۶ -۵۵- کرمان از دست رفت!!
- ۳۱۰ -۵۶- آقای رئیس جمهور، ترک واجب و عمل به مستحب؟
- ۳۱۳ -۵۷- خواجو، قریبی در شهر آشنائی
- ۳۱۸ -۵۸- وقتی دین دستاویز معاندین می شود
- ۳۲۱ -۵۹- قانون، یا خود رائی؟!
- ۳۲۵ -۶۰- هذیان های کرونائی
- ۳۲۹ -۶۱- فاجعه آقا محمد خان در کرمان - دروغ تاریخ؟!
- ۳۳۹ -۶۲- روح بلند «فؤاد»
- ۳۴۳ -۶۳- این خانه «تیمو» بود نه خانه «تیمی»
- ۳۴۷ -۶۴- شجریان، درخت تناور هنر
- ۳۵۱ -۶۵- از ترکان ختا تا فاخره صبا
- ۳۵۴ -۶۶- از شمار دو چشم
- ۳۵۸ -۶۷- از قنات تا حیات و از دریا تا صحرا
- ۳۶۱ -۶۸- امان از نادانان جاهل و دانایان غافل
- ۳۶۵ -۶۹- بازار و حکایت گریه های زار زار
- ۳۶۸ -۷۰- به مناسبت هشتادمین سالگرد تولد استاد - ناموری از تبار فرزندانگان
- ۳۷۸ -۷۱- پاییز برگ ریز مرگ خیز
- ۳۸۲ -۷۲- تندى فلفل و شیرینی کام کرمان
- ۳۸۶ -۷۳- حاج سید جواد شیرازی بابی؟!
- ۳۸۹ -۷۴- در سوگ بانوی شعر و عرفان و ایمان
- ۳۹۲ -۷۵- ریخت «مینای محبت» بر خاک...!
- ۳۹۶ -۷۶- زمان حرف مفت تمام شد!!
- ۳۹۹ -۷۷- «سخایی» در باران سخاوت ها

پیشگفتار

آسمان با کهکشان‌ش مال تو در میانش یک ستاره سهم من
سیر و گلگشت و تماشا مال تو نامه‌های نیمه کاره سهم من

اگر چه نویسندگی سختی‌های بسیار دارد و عرق جسم و جان آدمی را در می‌آورد، با این همه اگر گام‌های اول، استوار و با صبوری برداشته شود، آن وقت آدمی به جایی می‌رسد که راضی می‌شود دیگران با آسمان پر ستاره خود نرد عشق ببازند و به سیر و گلگشت و تماشا بروند، اما او در گوشه‌ای آرام و بی‌دغدغه با نامه‌ها و نوشته‌های خود خلوت کند و تشنگی قلم و عطش کلمات را فرو بماند و در پایان با خود زمزمه کند که «شاهد عشقی چشیده‌ام که می‌رس»

باری این احساس را از روزگار تحصیل به ویژه دوره دبیرستان دوست داشتیم، تا آنجا که یکی از نمره‌های خوب من در آن دوران، نمره انشاء بود، با خواهر خوانده نثر، یعنی نظم و سرودن شعر نیز انس و الفت بسیار داشتیم، بطوریکه اولین سروده من در کلاس سوم دبیرستان - سال ۱۳۴۱ - به مناسبت سوم شعبان و زاد روز حضرت ابا عبدالله الحسین (ع)، در روزنامه اندیشه که مدیریت آن با ناصر سعید بود، چاپ شد.

اگر چه آن روزها این اشتیاق، یعنی پیوند نظم و نثر و تعامل نویسندگی و شاعری را بدون علم و آگاهی و از روی احساس خوب پذیرفته بودم، اما بعدها فهمیدم که این دو مقوله با هم و همراه هم هستند بطوریکه «والاس استیونس» شاعر نامدار آمریکایی به این نکته اشاره کرده و می‌گوید: تخیل تنها قدرتی است که انسان با آن بر طبیعت برتری دارد و شعر، عالی‌ترین بروز این قدرت است. سخن استیونس عین صواب است، زیرا گاه احساس می‌کردم با شعر، بیشتر و بهتر می‌توان قدرت تخیل را بالا برد و به عرضه مطالبی نو و بکر دست یافت و چنین بود که از همان ابتدا شعر را با نویسندگی همراه کردم.